Balada paternitní - Jahelka, Ivo

```
    C                    Dmi       G
1. Žalovala jednou Vénu Šafářovic Katka,
                  F          G          C
   že výhradně kvůli němu svobodná je matka,
    Bb                     F           C
   tak zasedli u zdejšího soudu proti sobě
      D7                       G
   k rozhodnutí, zdali Véna zplodil ono robě.
2. Vypověděl Véna, že si na procházku vyšel,
   když vo pomoc zavolání tam vod řeky slyšel,
   ejhle, ona - žalobkyně ve vodě se mrská,
   napolovic utonulá a žabinec prská.
    F           C       G              C
R: Nebezpečný množení, komplimenty, sklenky,
       F           C                  G  C
   v tváři úsměv zkožení, alimenty, plenky.
3. Nezaváhal Véna, ihned do živlu se vrhnul,
   nedopustil, aby dívku pod vodu proud strhnul,
   na břeh ji pak rychle vytáh' na pokraji svých sil,
   dýcháním z úst do pusy pak k životu ji křísil.
4. Ona prej mu děkovala za záchranu vděčně
   a nabídla, že by mohli sušit se společně,
   že to všechno takhle skončí, nemohl prej tušit,
   když společně odcházeli k ní si šaty sušit.
R:
5. V garsonce pak poseděli u lahvičky vodky,
   čekajíce, než Vénovi uschnou svršky, spodky,
   alkohol, ten, jak je známo, správně vztahy zpevní,
   v posteli pak rozproudil i ztuhlý oběh krevní.
6. 'Že jsem Katku z vody vytáh', sama nejlíp to ví,
   život jsem jí zachránil a daroval i nový,
   a teď jí mám ještě platit, no to se teda divím,'
   rozčílil se Véna v síni hněvem spravedlivým.
R:
7. Soudce na něj zpoza stolu pohlédnul skrz brýle
   a povídá, že je třeba rozlišit ty chvíle:
   'Poprvní jste vytáhnul včas, silná byla vůle,
   podruhý jste vytáh' pozdě k vaší velký smůle!'
```